

"Hey, Beir, maak me eens los, ik geraak er niet uit! Beir! Help!"

"De beer die kat én de wolf
Slachtoffers van ontkenning van hun
instinct. En hun vervormde instinct
verlijdt hen om het goud te delen
ondanks het feit dat ze er hepen
en hepen van bezitten sinds ze die
goudmijn ontdekt hebben."

Mijn jeugd was niet gemakkelijk,
met die rosse staart.
De rosse van de bosse,
ik voelde me minder waard.
In mijn schulp gekropen,
zei iemand plots: "Hey, vos!"
Het was een sympathieke wof
die vond mij niet te ros.

We waren jong, we waren wild,
onbesuisd en onafschiedelijk.
Groppen en grollen regen we rink oaneen,
Zijn groot geluk is in het leven meestal tijdelijk,
Plezier zoals wij 't maakten,
dat kon er echt geen één.

Ze waren jong, ze waren wild,
onbesuisd en onafschiedelijk.
Groppen en grollen regen ze rink oaneen,
Zijn groot geluk is in het leven meestal tijdelijk,
Plezier zoals zij 't maakten, dat kon er echt geen één.

We waren altijd samen,
De jaren groiden voort.
Het vernuft in mij ontwikkelde,
Hey, dat's belangrijk, heb je 't gehoord?
Die wof die was niet snupper,
toch niet zoals een vos.
Dat bracht mij op ideeën
en voor hem brak die hele hel los.

Zijn groot geluk is in het leven meestal tijdelijk,
Plezier zoals ik 't maakte, drijft vrienden uiteen.